

ק"ח:

עין משפט
נר מצוה

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) (נפיל ו.) (ב) ד"מ מ.
(ג) (ס"א: ד) פ"א ל"ג.
(ד) (ס"א: ו) ס"א.
(ה) פ"ן כ"ש"א.

הנהגות הב"ח

(א) נ"ב מודה רב
בדקושתא. נ"ב טולא
הרעס אינקלעס רוקע וק
הוא בחשבת שנת דף קו:
(ב) שם שהחזיר למקום
שגנב קדושלני:

מוסף רש"י

צריך דעת בעלים. ואם
לא הודיעם. אם מה זה
נכנס. ומדקלעס רוקע וק
הוא בחשבת שנת דף קו:
כשחזרה והשנה נכל
דעתה לזו השנה היא ג"כ
א"ה.

יחא לתרזי כותיהו טפי: הו"ל
לא מודה רב זה אכל לדעת מנין פוטור
כדי לגונבה: א"ע דמני.
ולא מודה רב זה אכל לדעת מנין פוטור
כדי לגונבה: א"ע דמני.

חד מהני: כדקדושא. שהטלה יוכר
הוא כשגנב ויכר הוא לרועה במדבר
כשיתוסף על זכאו ואפי' לא מנה:
א"ס לכו דרבי יתחק. והבעלים
יודעין בגניבתו שמו והוא חסירה
ולאחר חזרה מנו והוא שלימה: מ"א
לאו כסלע. פליגי לדעת דפרישית
ידעו הבעלים בגניבתו וקאמר רבי
ישמעאל מנין פוטור שלדע שמו
למשמש נכסו ומנה והוא שלימה
פוטור וכשמואל דלמך לדעת מנין
פוטור ור"ע כרז דלמך לדעת נכס
דעת: כטלע פליגי שלדע נכס
וכפלוסא דרב חסדא ור' יוחנן.
דרבי ישמעאל דלמך למקום שגנב
יחזיר כרבי יוחנן דלמך שלדע נכס
אפילו מנין לא נכר ור"ע כרז
חסדא דלמך שלדע נכס נכר דעת:
ה"ג א"ר זכיד משפסא דרבא כגונב
מרשוס בעלים דכ"ע לא פליגי.
דכירא לכו כרז חסדא כדמפסא
טעמא משום דלוקחיה יגרי ברייתא
והכא כשומר שגנב מרשות ע"מ
עסקין ונבי למסר נפשיה מן
הבעלים כטעמא גניבה או אכידה
וכ"ע כרז חסדא דלמך שלדע נכס
נכר דעת: ר"ע סבר. כיון שנעשה
גנב כלתה שמירתו דמו לא מהימן
לדעת נכר דעת ולא אחרין סגי
כדעת שומר והא ליחזי דע בחזירתו:
ורבי ישמעאל סבר. עדין הוא
שומר עליו וסגי כדעת דידה: והכליל
לו כשכסון. לאחר זמן לקח הימנו
מקח וכשכסון לו דמיס הוסיף עליהם
מעוה הגזילה והכליל כשכסון שהיה
נוט לומר הכי גזילתך י"א: אדם
עשוי למשמש. ולמטת כמה נכסו
זה מיד מנה אחריו ומנא יומר
מדמי המקח והכיר שהחזיר לו גזילתו:
ל"ס ל"ס דר' יתחק. ול"ס מנין: ס"א.
דקמי לא י"א דמני גזלן ורמא
לדיה דגזלן הלך איכא למימר
דהשליכו זה למיכנו ולא מנא:
וס"א. דקמי י"א דמני גזלן
ורמא למיכנו דגזלן ויחזי דל"ס ל"ס
דר' יתחק מנין פוטור: א"ס ל"ס
זווי אחריו ככיסיה. ולא ידע כמה:
בתנ"י אין לוקחין מן הרועים.
דליכא למימר שמה גנבו מנא של
בעל הכית המסור להם: למר
ביהודה וששן כגליל. וזו היא מלאכת
הנשים והן ע"מ עושות ומוכרות
ולדעת בעליהן הוא: ועגלים.
הרועים כשרון כרמזה לעין כל

מ"ט דרב חסדא הו"ל וואנקטא גרי ברייתא
ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן
דחזיה לחבריה דאגבה אימרא מערדא דידה
ורמא ביה קלא ושדיה ולא ידע אי הדריה אי
לא הדריה ומת או גנב חייב באחריותו מאי
לאו א"ע דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי
והאמר רב החזירו לערד שבמדבר יצא אמר
רב חזון בר אבא מודה רב (א) "ברקועתא לימא
כתנאי ה"גונב מלה מן הערד וסלע מן הכיס
למקום שגנב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע
אומר צריך דעת בעלים סבריה דכולי עלמא
אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק "אדם
עשוי למשמש בכיסו בכל שעה בכל
ושמואל (א) (לא) כמלה שלא לדעת ובפלוטא דרב חסדא ור' יוחנן אמר רב
זכיד משפסא דרבא בשומר שגנב מרשות בעלים כ"ע לא פליגי דרב
חסדא והכא בשומר שגנב מרשותו (א) שיחזיר למקום שגנב כמפליגי ר"ע סבר
יכלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא כלתה לו שמירתו לימא מנין פוטור
תנאי היא דתנאי ה"גונב את חבריו והכליל לו בחשבון תני חדא ויציא ותנאי
איך לא יצא סבריה דכ"ע אית להו דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש
בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא כמפליגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטור
ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטור אמרי אי סבריה לן כר' יצחק
כ"ע לא פליגי דמנין פוטור אלא בדברי יצחק כמפליגי מר אית ליה דר'
יצחק ומר ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק
ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא ליה ואיבעית
אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זווי אחריו בכיסיה הא
דלית ליה זווי אחריו בכיסיה: בתנ"י אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב
וגדיים וזאת משומרי פירות עצים ופירות א"ב לוקחין מן הנשים כלי צמר
ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים כשרון וכולן שאמרו להמטין אסור
ללוקחין ביצים ותרנגולים מכל מקום: ג"מ ת"ר אין לוקחין מן הרועים לא
עוים ולא גדיים ולא גזין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין
מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא בשוב ולוקחין מהן
ד' וה' צאן ד' וה' גזין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזין ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כ"ללל של דבר כל שהרועה מוכר ובעל
הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין
מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזין השתא יש לומר ארבעה וזכין חמשה מיבעיא
א"ר חסדא ארבעה מתוך חמשה ואיכא דאמרי א"ר חסדא ארבעה מערד
קמן וחמש מערד גדול הא גופא קשיא אמר ד' וה' צאן ד' וה' גזין ד'
וה' אין אבל שלש לא אימא סיפא אבל לא שתי צאן ד' וה' גזין ד'
וזכין לא קשיא הא כברייתא הא בכחישתא: ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י ארישא
קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא ארישא קאי ולחומרא
דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות
אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל
לא שתי צאן ולא שתי גזין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתיים
נמי לוקחין ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין
מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן
מדאמר

מאחר שמוכרין כפרהסיה לא גנבו. ל"א שרון שם מקום ומקום גדול עגלים הוא ולוקחין עגלים כולל ומגדלן אמתן ושלחן הן לשון זה עיקר
דמנא כמנחות כפרק כל קרינות (דף מ.) אילין ממוכרין וככשים מחזקין עגלים משרון: ג"מ ולא פלושין. שנתלש האמר שעל הרחל מעט
מעט: פטורים. גדיים פטורים דאי נמי גנבו קננה כשיני: מלך וזכין כמדבר. דאין דרך בעלים לילך שם ולעולם והרועה נטלן: אכל
לא כישור. שדך להביאו לביט בעל הכית: ארבע וחמש נאן. שחזקו ויכר בערד ואין יכול לישט ולומר וזכ טרפה: כייטוס לוקחין מהן.
שהי בעל הכית יודע מנינים: מנין: ארבע מתוך חמש. אם לא היה לו בערד אלא חמש נאן ומוכר מהן ארבע מותר
ליקח דכולי האי לא גנב מדבר מועט: כדרייתא. בריאות. עין בעל הכית ממד עליהן ומרגיש בשלש: כחשום. אין חשונות לו ואין
עיני עליהם לפיכך אין מרגיש כלומר אין יודע כשמוכרם זה: ארישא קאי. ארבע וחמש דשרי ת"ק: אסיפא. שמי נאן דקאמר ת"ק:
מדקאמר

מ"ט דרב חסדא הו"ל וואנקטא גרי ברייתא
ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן
דחזיה לחבריה דאגבה אימרא מערדא דידה
ורמא ביה קלא ושדיה ולא ידע אי הדריה אי
לא הדריה ומת או גנב חייב באחריותו מאי
לאו א"ע דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי
והאמר רב החזירו לערד שבמדבר יצא אמר
רב חזון בר אבא מודה רב (א) "ברקועתא לימא
כתנאי ה"גונב מלה מן הערד וסלע מן הכיס
למקום שגנב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע
אומר צריך דעת בעלים סבריה דכולי עלמא
אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק "אדם
עשוי למשמש בכיסו בכל שעה בכל
ושמואל (א) (לא) כמלה שלא לדעת ובפלוטא דרב חסדא ור' יוחנן אמר רב
זכיד משפסא דרבא בשומר שגנב מרשות בעלים כ"ע לא פליגי דרב
חסדא והכא בשומר שגנב מרשותו (א) שיחזיר למקום שגנב כמפליגי ר"ע סבר
יכלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא כלתה לו שמירתו לימא מנין פוטור
תנאי היא דתנאי ה"גונב את חבריו והכליל לו בחשבון תני חדא ויציא ותנאי
איך לא יצא סבריה דכ"ע אית להו דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש
בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא כמפליגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטור
ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטור אמרי אי סבריה לן כר' יצחק
כ"ע לא פליגי דמנין פוטור אלא בדברי יצחק כמפליגי מר אית ליה דר'
יצחק ומר ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק
ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא ליה ואיבעית
אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זווי אחריו בכיסיה הא
דלית ליה זווי אחריו בכיסיה: בתנ"י אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב
וגדיים וזאת משומרי פירות עצים ופירות א"ב לוקחין מן הנשים כלי צמר
ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים כשרון וכולן שאמרו להמטין אסור
ללוקחין ביצים ותרנגולים מכל מקום: ג"מ ת"ר אין לוקחין מן הרועים לא
עוים ולא גדיים ולא גזין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין
מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא בשוב ולוקחין מהן
ד' וה' צאן ד' וה' גזין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזין ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כ"ללל של דבר כל שהרועה מוכר ובעל
הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין
מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזין השתא יש לומר ארבעה וזכין חמשה מיבעיא
א"ר חסדא ארבעה מתוך חמשה ואיכא דאמרי א"ר חסדא ארבעה מערד
קמן וחמש מערד גדול הא גופא קשיא אמר ד' וה' צאן ד' וה' גזין ד'
וה' אין אבל שלש לא אימא סיפא אבל לא שתי צאן ד' וה' גזין ד'
וזכין לא קשיא הא כברייתא הא בכחישתא: ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י ארישא
קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא ארישא קאי ולחומרא
דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות
אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל
לא שתי צאן ולא שתי גזין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתיים
נמי לוקחין ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין
מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן
מדאמר

מ"ט דרב חסדא הו"ל וואנקטא גרי ברייתא
ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן
דחזיה לחבריה דאגבה אימרא מערדא דידה
ורמא ביה קלא ושדיה ולא ידע אי הדריה אי
לא הדריה ומת או גנב חייב באחריותו מאי
לאו א"ע דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי
והאמר רב החזירו לערד שבמדבר יצא אמר
רב חזון בר אבא מודה רב (א) "ברקועתא לימא
כתנאי ה"גונב מלה מן הערד וסלע מן הכיס
למקום שגנב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע
אומר צריך דעת בעלים סבריה דכולי עלמא
אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק "אדם
עשוי למשמש בכיסו בכל שעה בכל
ושמואל (א) (לא) כמלה שלא לדעת ובפלוטא דרב חסדא ור' יוחנן אמר רב
זכיד משפסא דרבא בשומר שגנב מרשות בעלים כ"ע לא פליגי דרב
חסדא והכא בשומר שגנב מרשותו (א) שיחזיר למקום שגנב כמפליגי ר"ע סבר
יכלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא כלתה לו שמירתו לימא מנין פוטור
תנאי היא דתנאי ה"גונב את חבריו והכליל לו בחשבון תני חדא ויציא ותנאי
איך לא יצא סבריה דכ"ע אית להו דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש
בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא כמפליגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטור
ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטור אמרי אי סבריה לן כר' יצחק
כ"ע לא פליגי דמנין פוטור אלא בדברי יצחק כמפליגי מר אית ליה דר'
יצחק ומר ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק
ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא ליה ואיבעית
אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זווי אחריו בכיסיה הא
דלית ליה זווי אחריו בכיסיה: בתנ"י אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב
וגדיים וזאת משומרי פירות עצים ופירות א"ב לוקחין מן הנשים כלי צמר
ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים כשרון וכולן שאמרו להמטין אסור
ללוקחין ביצים ותרנגולים מכל מקום: ג"מ ת"ר אין לוקחין מן הרועים לא
עוים ולא גדיים ולא גזין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין
מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא בשוב ולוקחין מהן
ד' וה' צאן ד' וה' גזין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזין ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כ"ללל של דבר כל שהרועה מוכר ובעל
הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין
מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזין השתא יש לומר ארבעה וזכין חמשה מיבעיא
א"ר חסדא ארבעה מתוך חמשה ואיכא דאמרי א"ר חסדא ארבעה מערד
קמן וחמש מערד גדול הא גופא קשיא אמר ד' וה' צאן ד' וה' גזין ד'
וה' אין אבל שלש לא אימא סיפא אבל לא שתי צאן ד' וה' גזין ד'
וזכין לא קשיא הא כברייתא הא בכחישתא: ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י ארישא
קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא ארישא קאי ולחומרא
דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות
אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל
לא שתי צאן ולא שתי גזין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתיים
נמי לוקחין ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין
מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן
מדאמר

מ"ט דרב חסדא הו"ל וואנקטא גרי ברייתא
ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן
דחזיה לחבריה דאגבה אימרא מערדא דידה
ורמא ביה קלא ושדיה ולא ידע אי הדריה אי
לא הדריה ומת או גנב חייב באחריותו מאי
לאו א"ע דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי
והאמר רב החזירו לערד שבמדבר יצא אמר
רב חזון בר אבא מודה רב (א) "ברקועתא לימא
כתנאי ה"גונב מלה מן הערד וסלע מן הכיס
למקום שגנב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע
אומר צריך דעת בעלים סבריה דכולי עלמא
אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק "אדם
עשוי למשמש בכיסו בכל שעה בכל
ושמואל (א) (לא) כמלה שלא לדעת ובפלוטא דרב חסדא ור' יוחנן אמר רב
זכיד משפסא דרבא בשומר שגנב מרשות בעלים כ"ע לא פליגי דרב
חסדא והכא בשומר שגנב מרשותו (א) שיחזיר למקום שגנב כמפליגי ר"ע סבר
יכלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא כלתה לו שמירתו לימא מנין פוטור
תנאי היא דתנאי ה"גונב את חבריו והכליל לו בחשבון תני חדא ויציא ותנאי
איך לא יצא סבריה דכ"ע אית להו דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש
בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא כמפליגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטור
ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטור אמרי אי סבריה לן כר' יצחק
כ"ע לא פליגי דמנין פוטור אלא בדברי יצחק כמפליגי מר אית ליה דר'
יצחק ומר ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק
ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא ליה ואיבעית
אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זווי אחריו בכיסיה הא
דלית ליה זווי אחריו בכיסיה: בתנ"י אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב
וגדיים וזאת משומרי פירות עצים ופירות א"ב לוקחין מן הנשים כלי צמר
ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים כשרון וכולן שאמרו להמטין אסור
ללוקחין ביצים ותרנגולים מכל מקום: ג"מ ת"ר אין לוקחין מן הרועים לא
עוים ולא גדיים ולא גזין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין
מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא בשוב ולוקחין מהן
ד' וה' צאן ד' וה' גזין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזין ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כ"ללל של דבר כל שהרועה מוכר ובעל
הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין
מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזין השתא יש לומר ארבעה וזכין חמשה מיבעיא
א"ר חסדא ארבעה מתוך חמשה ואיכא דאמרי א"ר חסדא ארבעה מערד
קמן וחמש מערד גדול הא גופא קשיא אמר ד' וה' צאן ד' וה' גזין ד'
וה' אין אבל שלש לא אימא סיפא אבל לא שתי צאן ד' וה' גזין ד'
וזכין לא קשיא הא כברייתא הא בכחישתא: ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י ארישא
קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא ארישא קאי ולחומרא
דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות
אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל
לא שתי צאן ולא שתי גזין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתיים
נמי לוקחין ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין
מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן
מדאמר

מ"ט דרב חסדא הו"ל וואנקטא גרי ברייתא
ומי אמר רבא הכי והאמר רבא האי מאן
דחזיה לחבריה דאגבה אימרא מערדא דידה
ורמא ביה קלא ושדיה ולא ידע אי הדריה אי
לא הדריה ומת או גנב חייב באחריותו מאי
לאו א"ע דמני לא דלא מני ומי אמר רב הכי
והאמר רב החזירו לערד שבמדבר יצא אמר
רב חזון בר אבא מודה רב (א) "ברקועתא לימא
כתנאי ה"גונב מלה מן הערד וסלע מן הכיס
למקום שגנב יחזיר דברי רבי ישמעאל ר"ע
אומר צריך דעת בעלים סבריה דכולי עלמא
אית להו דרבי יצחק דאמר רבי יצחק "אדם
עשוי למשמש בכיסו בכל שעה בכל
ושמואל (א) (לא) כמלה שלא לדעת ובפלוטא דרב חסדא ור' יוחנן אמר רב
זכיד משפסא דרבא בשומר שגנב מרשות בעלים כ"ע לא פליגי דרב
חסדא והכא בשומר שגנב מרשותו (א) שיחזיר למקום שגנב כמפליגי ר"ע סבר
יכלתה לו שמירתו ור' ישמעאל סבר לא כלתה לו שמירתו לימא מנין פוטור
תנאי היא דתנאי ה"גונב את חבריו והכליל לו בחשבון תני חדא ויציא ותנאי
איך לא יצא סבריה דכ"ע אית להו דר' יצחק דאמר אדם עשוי למשמש
בכיסו בכל שעה ושעה מאי לאו בהא כמפליגי דמ"ד יצא סבר מנין פוטור
ומאן דאמר לא יצא סבר מנין אינו פוטור אמרי אי סבריה לן כר' יצחק
כ"ע לא פליגי דמנין פוטור אלא בדברי יצחק כמפליגי מר אית ליה דר'
יצחק ומר ליה דר' יצחק ואי בעית אימא דכ"ע אית להו דר' יצחק
ולא קשיא הא דמני ורמא ליה בכיסיה והא דמני ורמא ליה ואיבעית
אימא אידי ואידי דמני ורמא בכיסיה הא דאית ליה זווי אחריו בכיסיה הא
דלית ליה זווי אחריו בכיסיה: בתנ"י אין לוקחין מן הרועים צמר וחלב
וגדיים וזאת משומרי פירות עצים ופירות א"ב לוקחין מן הנשים כלי צמר
ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים כשרון וכולן שאמרו להמטין אסור
ללוקחין ביצים ותרנגולים מכל מקום: ג"מ ת"ר אין לוקחין מן הרועים לא
עוים ולא גדיים ולא גזין ולא תלושין של צמר אבל לוקחין מהן תפורין
מפני שהן שלהן ולוקחין מהן חלב וגבינה במדבר ולא בשוב ולוקחין מהן
ד' וה' צאן ד' וה' גזין אבל לא שתי צאן ולא שתי גזין ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כ"ללל של דבר כל שהרועה מוכר ובעל
הבית מרגיש בו לוקחין מהן אין מרגיש בו אין לוקחין מהן אמר מר לוקחין
מהן ד' וה' צאן ד' וה' גזין השתא יש לומר ארבעה וזכין חמשה מיבעיא
א"ר חסדא ארבעה מתוך חמשה ואיכא דאמרי א"ר חסדא ארבעה מערד
קמן וחמש מערד גדול הא גופא קשיא אמר ד' וה' צאן ד' וה' גזין ד'
וה' אין אבל שלש לא אימא סיפא אבל לא שתי צאן ד' וה' גזין ד'
וזכין לא קשיא הא כברייתא הא בכחישתא: ר"י אומר בייתות
לוקחין מהן מדבריות אין לוקחין מהן כו': איבעיא להו ר"י ארישא
קאי ולחומרא או דלמא אסיפא קאי ולקולא ארישא קאי ולחומרא
דאמר לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן הני מילי בייתות אבל מדבריות
אפילו ארבעה וחמשה לא או דלמא אסיפא קאי ולקולא דאמר אבל
לא שתי צאן ולא שתי גזין הני מילי מדבריות אבל בייתות שתיים
נמי לוקחין ת"ש דתנאי ר"י אומר לוקחין בייתות מהן ואין לוקחין
מהן מדבריות ובכל מקום לוקחין מהן ארבעה וחמשה צאן
מדאמר

